بسم الله الرحمن الرحيم

شبکه های مخابرات داده

دكتر پاكروان

گزارش تمرین سری 3

اميرحسين رستمي(96101635)

دانشگاه صنعتی شریف

توضیحاتی راجع به فایل های ضمیمه شده:

پس از بازکردن فایل ضمیمه شده 6 فایل را مشاهده خواهید کرد:

0_فایل test.cc

1_فولدر Codes&Data

2_فولدر teminalPics

graphs.mlx فايل متلب

4 فایل pdf گزارش (به ذکر این مورد نمی پردازیم چون بدیهی است که چه چیزی است)

5_فايل word گزارش (به ذكر اين مورد نمي پردازيم چون بديهي است كه چه چيزي است)

6_فايل HW3.cc

فایل getting started with NS3 است که در ابتدای تمرین مطرح گردیده است.

فولدر Codes&Data: شامل 4 (non persistent,p=0.3 persistent,aloha,p=0.6 persistent) فولدر است که در هرکدام خولدر است که در هرکدام (non persistent,p=0.3 persistent) برای هر 7 دیتا ریت پرسیده شده آورده شده است، هم چنین در فولدر های persistent و persistent هم کد تغییر یافته ی csma.cc موجود در کتابخانه NS3 هم آورده شده است.

فولدر non persistent,p=0.3 persistent,aloha,p=0.6 persistent)4 نولدر است که در هرکدام نولدر است که در هرکدام تصاویری که به صورت اسکرین شات از خروجی ترمینال در هر تست است وجود دارد.

فایل متلب graphs.mlx: کد متلب زده شده جهت ترسیم نمودار های حاصله از اطلاعات به دست آمده از تست های انجام شده روی شبکه.

فایل HW3.cc: کد هسته ی تمرین که به طراحیِ شبکه،پردازشِ throughput و delay،فراخوانیِ الگوریتم هایِ لایه یِ مک و تولید و ذخیره سازی فایل های tr,.pcap,.xml. می پردازد.

حل بخش getting familiar with NS3:

کد زده شده:

```
#include "ns3/core-module.h"
 2
 4
    using namespace ns3 ;
    NS LOG COMPONENT DEFINE ("Lab#3");
 7 pint main (int argc , char * argv[]) {
8
     int a ;
     int b;
     CommandLine myCMD;
10
    myCMD.AddValue("a", "This is a", a);
myCMD.AddValue("b", "This is b", b);
11
12
    myCMD.Parse (argc , argv ) ;
13
14
     std::cout << " a + b = " << a + b;
15
     return 0;
16
     }
17
```

خروجی ترمینال: (چندین بار ران کردم)

```
[2619/2668] Compiling scratch/Test.cc
[2628/2668] Linking build/scratch/Test
Waf: Leaving directory '/home/amirhosein/ns3/ns-allinone-3.30/ns-3.30/build'
Build commands will be stored in build/compile_commands.json
'build' finished successfully (2.449s)
a + b = 7(base) amirhosein@amirhosein-UX550VD:~/ns3/ns-allinone-3.30/ns-3.30/s.
"scratch/Test --a=2 --b=5"
Waf: Entering directory '/home/amirhosein/ns3/ns-allinone-3.30/ns-3.30/build'
Build commands will be stored in build/compile_commands.json
'build' finished successfully (0.723s)
a + b = 7(base) amirhosein@amirhosein-UX550VD:~/ns3/ns-allinone-3.30/ns-3.30/s.
"scratch/Test --a=2 --b=5"
Waf: Entering directory '/home/amirhosein/ns3/ns-allinone-3.30/ns-3.30/build'
Build commands will be stored in build/compile_commands.json
'build' finished successfully (0.735s)
a + b = 7(base) amirhosein@amirhosein-UX550VD:~/ns3/ns-allinone-3.30/ns-3.30/build'
Waf: Leaving directory '/home/amirhosein/ns3/ns-allinone-3.30/ns-3.30/build'
Waf: Entering directory '/home/amirhosein/ns3/ns-allinone-3.30/ns-3.30/build'
Waf: Leaving directory '/home/amirhosein/ns3/ns-allinone-3.30/ns-3.30/build'
Waf: Leaving directory '/home/amirhosein/ns3/ns-allinone-3.30/ns-3.30/build'
Build commands will be stored in build/compile_commands.json
'build' finished successfully (0.733s)
a + b = 7(base) amirhosein@amirhosein/ns3/ns-allinone-3.30/ns-3.30/build'
Build commands will be stored in build/compile_commands.json
'build' finished successfully (0.733s)
a + b = 7(base) amirhosein@amirhosein-UX550VD:~/ns3/ns-allinone-3.30/ns-3.30/ns-3.30/s
```

همانطورکه ملاحظه می کنید خروجی مطلوب و مورد انتظار به دست آمده است.

توضيحات اوليه راجع به كد

از آنجاکه در فایل آموزش NS3 شرح دقیقی از کلاس های لایبرری NS3 شده است لذا ما از توضیح کلاس های مشابه با آن که در کد استفاده شده است برهیز می کنیم و مستقیم سراغ خطوط جدیدی که در کد زده شده است می رویم.

```
CsmaHelper csma;
csma.SetChannelAttribute ("DataRate", StringValue ("1024Kbps"));
csma.SetChannelAttribute ("Delay", StringValue ("2ms"));
NetDeviceContainer devices = csma.Install (node);
```

خط اول تا پایان سوم:خط ابتدایی یک کلاس کمک کننده ی توپولوژی است که csma Helper نامیده می شود تا کانال و دیوایس شبکه کشیده شود. سرعت دیتای دیوایس شبکه 1024 کیلو بیت بر ثانیه است و تأخیر انتقال کانال 2 میلی ثانیه است.

خط چهارم:این کد کشیدن شبکه و کانال را به اتمام می رساند. از یک توپولوژی کمک کننده به نام NetDeviceContainer استفاده می شود تا شیءهای net device ساخته شوند. این همانند کاری است که NodeContainer برای مدیریت اشیاء نود انجام می داد.

```
InternetStackHelper internet;
internet.Install (node);

Ipv4AddressHelper address;
address.SetBase ("11.63.5.0", "255.255.255.0");
Ipv4InterfaceContainer interfaces = address.Assign (devices);
```

دو خط اول: پس از setup نود ها حال باید پروتکل استک را روی آن ها نصب کنیم که توسط دو خط اول انجام می گردد. اینترنت استک پروتکل هایی از جمله TCP,UDP,IP و غیره را فعال می کند. توسط این کلاس مسیریابی بسته ها توسط لایه network انجام می شود که در این تمرین با آدرس IP انجام خواهد شد.

پیش از بررسی ادامه خطوط ابتدا شماره دانشجویی خود را تشریح می کنیم:

 $96101635 = XXXXstnu \rightarrow s = 1, t = 6, n = 3, u = 5 \rightarrow setBase("11.63.5.0", "255.255.255.0");$

خطوط سوم تا پنجم: این کدها با آدرس نودها سروکار دارد. به هر نود یک آدرس IP اختصاصی داده می شود.طبق گفته ی گزارش کار و با توجه به شماره دانشجویی خود IP ها را تعیین می کنیم. آدرس ها به صورت 11.63.5.1 به نود اول، گزارش کار و با توجه به شماره دانشجویی خود IP ها را تعیین می کنید. در خط آخر آدرس واقعی به هر گره اختصاص بیدا می کند. در حقیقت آدرس IP با کارت شبکه با شیء Ipv4Interface پیوند داده می شود.

در ادامه کد تا رسیدن به خط tracing،مشابه توتوریال سایت جهت برقراری اتصالات نود های شبکه(سرور،کلاینت) است،لذا چون مشابه توتوریال است از ذکر آن پرهیز می کنیم و سراغ خط tracing به بعد می رویم.

```
// Tracing
  AsciiTraceHelper ascii;
  csma.EnableAscii(ascii.CreateFileStream ("HW3 non.tr"), devices);
  csma.EnablePcap("HW3 non", devices, false);
    با كمك اين سه خط فايل trace و pcap ساخته مي شوند. (اين نمونه كد براي حالت non persistent است).
// Calculate Throughput using Flowmonitor
  FlowMonitorHelper myflow;
  Ptr<FlowMonitor> monitor = myflow.InstallAll();
  می دانیم که در محاسبه ی throughput & delay نیاز به مانیتورینگ flow جاری در شبکه داریم لذا به کمک دو
                                                خط كد فوق به tracking اين امور مي پردازيم.
MobilityHelper mobility;
mobility.SetPositionAllocator ("ns3::GridPositionAllocator",
          "MinX", DoubleValue (0.0),
          "MinY", DoubleValue (0.0),
          "DeltaX", DoubleValue (10.0),
          "DeltaY", DoubleValue (10.0),
          "GridWidth", UintegerValue (5),
          "LayoutType", StringValue ("RowFirst"));
mobility.SetMobilityModel ("ns3::ConstantPositionMobilityModel");
mobility.Install (node);
AnimationInterface anim ("animation.xml");
anim.SetConstantPosition (node.Get (0), 0.0, 20.0);
anim.SetConstantPosition (node.Get (1), 5.0, 20.0);
anim.SetConstantPosition (node.Get (2), 10.0, 20.0);
anim.SetConstantPosition (node.Get (3), 15.0, 20.0);
anim.SetConstantPosition (node.Get (4), 20.0, 20.0);
anim.SetConstantPosition (node.Get (5), 25.0, 20.0);
anim.SetConstantPosition (node.Get (6), 30.0, 20.0);
anim.SetConstantPosition (node.Get (7), 35.0, 20.0);
به کمک قطعه خط کد فوق به طراحی فایل انیمیشن شبکه می پردازیم،طبق داکیومنت های موجود در اینترنت دریافتیم
که کلاس MobilityHelper از design pattern عه Builder تبعیت می کند و لذا پس از تعریف یوینتری از جنس
```

به کمک قطعه خط کد فوق به طراحی فایل انیمیشن شبکه می پردازیم، طبق داکیومنت های موجود در اینترنت دریافتیم که کلاس MobilityHelper از design pattern از Builder عه Builder تبعیت می کند و لذا پس از تعریف پوینتری از جنس MobilityHelper کردن آن(که به کمک دستور install در اینجا صورت میگیرد) می پردازیم، در ادامه محل ذخیره شدن interface گرافیکی ساخته شده را تعیین می کنیم. (مختصات های داده شده کاملا دلخواه اند و به این دلیل y ها را برابر دادیم چون خواستیم طبق گفته صورت تمرین نود ها به صورت یک bus افقی باشند).

```
Ptr<Ipv4FlowClassifier> classifier = DynamicCast<Ipv4FlowClassifier> (myflow.GetClassifier ()); std::map<FlowId, FlowMonitor::FlowStats> stats = monitor->GetFlowStats ();
```

برای دسترسی به اطلاعات flow موجود در شبکه به کمک classifier،اطلاعات را از FlowMonitor استخراج می کنیم و هم چنین به کمک خط بعدی status موجود در شبکه را که یک دیکشنری با کلید های شماره ی Flow و کنیم و هم چنین به کمک خط بعدی flow موجود در شبکه را که یک دیکشنری با کلید های شماره ی Flow و Flow کنیم فلوی موجود در شبکه را.

نکته ی مهم: خروجی هر findFlow از Classifier یک Tuple (این ساختار یک داده ساختار معروف در پایتون است که تقریبا به معنای لیست ثابت است) است که 5 عنصر داشته و آن ها عبارت اند از:

- sourceAddress_1
- destinationAddress_2
- IP protocol number_3
- nextLayer Source IP_4
- nextLayer Destination IP_5

سپس به كمك اطلاعات موجود در اين فيلد ها به بررسي اطلاعات ِ ترافيكِ موجود در شبكه مي پردازيم.

نحوه ی محاسبه ی Throughput و Delay هم واضحا در کد ضمیمه شده موجود است و از ذکر جزییات بیشتر (برای جلوگیری از زیاد شدن حجم گزارش پرهیز می کنیم).

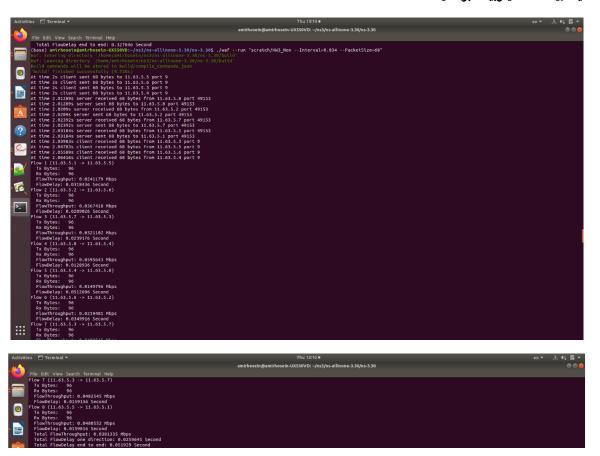
این کانال بسته ای با طول بیش از 4400 بایت از خود عبور نمی دهد. بنابراین برای اینکه تمام این سرعت هارا بتوان پیاده سازی کرد نیاز است اینتروال را 0.034 قرار داد تا ماکسیمم این بسته ها از 4400 بیشتر نشود. از آنجایی که تنها 1 بسته فرستاده می شود مقدار اینتروال هیچ تأثیری در مقادیر دیلی و تروپوت ندارند و هم چنین چون می خواهیم مقایسه های الگوریتم های مختلف لایه مک رو با هم انجام دهیم باید interval یکسانی را برای همه ی ورودی ها قرار داد تا نتایج حقیقی مشخص و قابل مقایسه با یکدیگر شود.

در ادامه به بررسي خروجي هاي الگوريتم هاي p-persistent ، non-persistent مي پردازيم.

:Non persistent

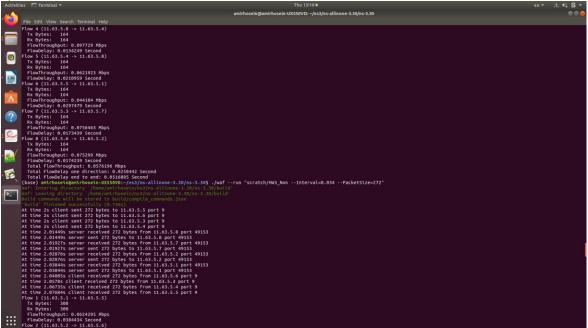
از آنجا که ما الگوریتم را به ازای 7 دیتا ریت مختلف محاسبه می کنیم،داریم که اگر بخواهیم خروجی ترمینال را در هر قسمت بیاوریم،خیلی حجم گزارش زیاد می شود و لذا فقط خروجی ترمینال را در حالت non persistent می آوریم و در بخش های بعدی با اجازه آقای مهندس اخوان،بنده فقط نمودارهای ِجامع حاوی همه دیتاریت ها (به کمک نرم افزار متلب) را می آورم. (توجه کنید که تمامی تصاویر ترمینال تمامی قسمت ها در پاسخ آپلودی آورده شده است)

1_ دیتا ریت 16 کیلوبیت بر ثانیه:

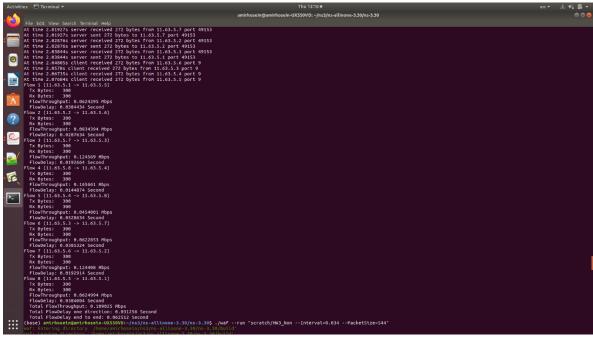
Total Throughput 0.038135 Mbps Total end to end delay: 0.051929 seconds

2- دیتا ریت 32 کیلوبیت بر ثانیه: (صرفا بخش انتهایی خروجی ترمینال راکه حاوی مقادیر مدنظر ما است آورده ام)

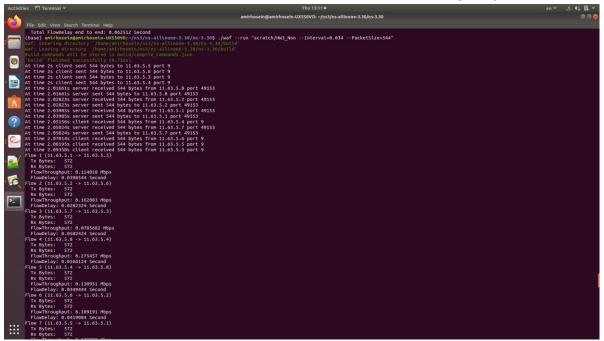
Total Throughput: 0.0576196 Mbps
Total end to end delay: 0.0516885 seconds

3 ـ ـ ديتا ريت 64 كيلوبيت بر ثانيه:

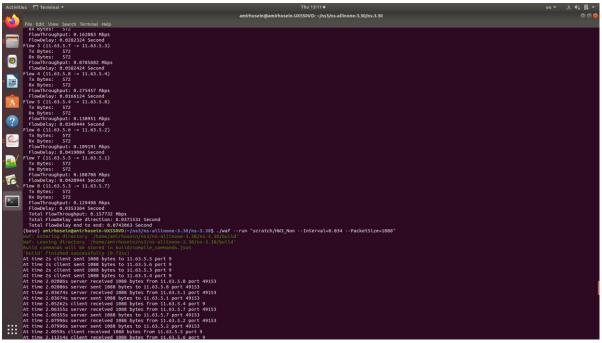

Total Throughput: 0.109025 Mbps
Total end to end delay: 0.062512 seconds

4_ديتا ريت 128 كيلوبيت بر ثانيه:

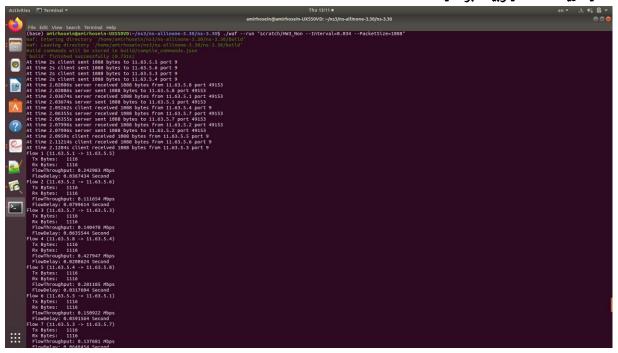
ادامه:

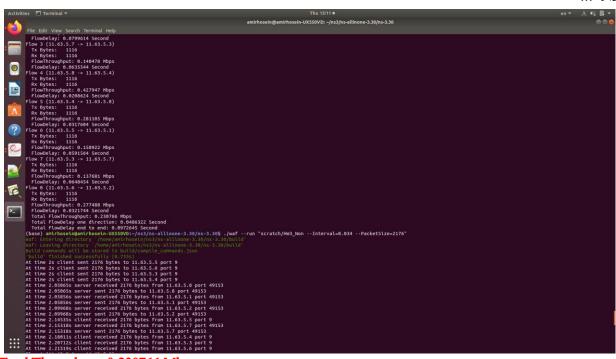
Total Throughput: 0.157732 Mbps

Total end to end delay: 0.0743063 seconds

5_ديتا ريت 256 كيلوبيت بر ثانيه:

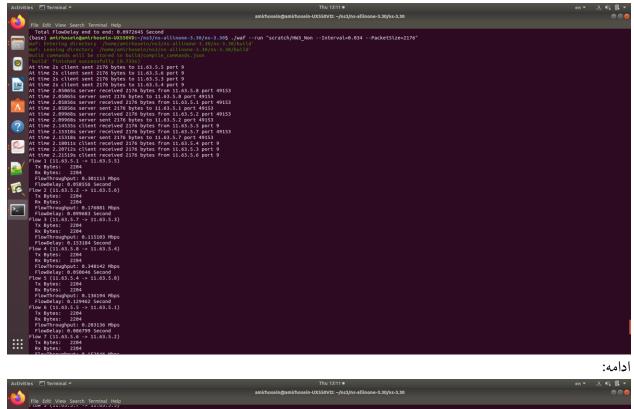
ادامه ...

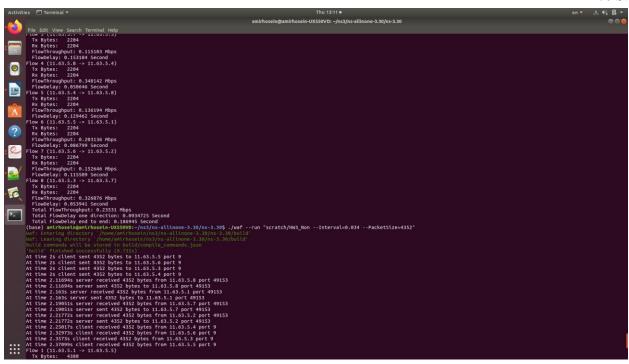
Total Throughput 0.230766 Mbps

Total end to end delay: 0.0972645 seconds

6_ديتا ريت 512 كيلوبيت بر ثانيه:

ادامه:

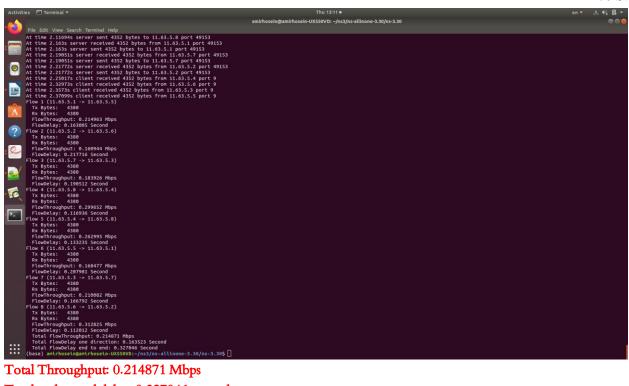
Total Throughput 0.23531 Mbps

Total end to end delay: 0.186945 seconds

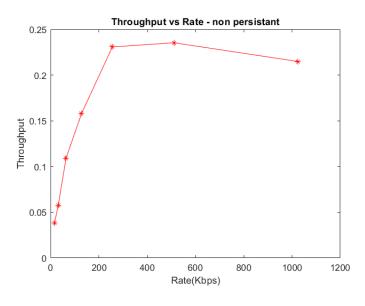
7-ديتا ريت 512 كيلوبيت بر ثانيه:

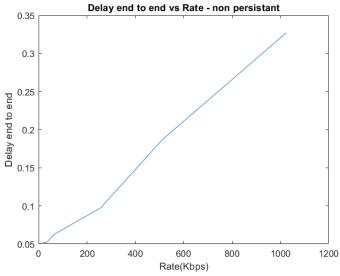
```
File Edit View Search Terminal Help (base) anti-hoseta-UX550V0:-/ns3/ns-allinone-3.30/ns-3.305, /waf --run "scratch/HW3_Non --Interval-0.034 --PacketSize-4352" (base) anti-hoseta-uX550V0:-/ns3/ns-allinone-3.30/ns-3.305, /waf --run "scratch/HW3_Non --Interval-0.034 --PacketSize-4352"
                                                                                At time 2s client sent 4352 bytes to 11.63.5.5 port 9
At time 2s client sent 4352 bytes to 11.63.5.6 port 9
At time 2s client sent 4352 bytes to 11.63.5.6 port 9
At time 2s client sent 4352 bytes to 11.63.5.8 port 9
At time 2s client sent 4352 bytes to 11.63.5.3 port 9
At time 2s client sent 4352 bytes to 11.63.5.3 port 49
At time 2s client sent 4352 bytes to 11.63.5.8 port 49
At time 2s client sent 4352 bytes to 11.63.5.8 port 49
At time 2s client server received 4352 bytes from 11.63.5.8 port 49
At time 2s client server sent 4352 bytes to 11.63.5.8 port 49
At time 2s client server sent 4352 bytes to 11.63.5.7 port 49
At time 2s client server sent 4352 bytes to 11.63.5.7 port 49
At time 2s client server sent 4352 bytes to 11.63.5.7 port 49
At time 2s client server sent 4352 bytes to 11.63.5.7 port 49
At time 2s client server sent 4352 bytes to 11.63.5.7 port 49
At time 2s client server sent 4352 bytes from 11.63.5.4 port 9
At time 2s client sectived 4352 bytes from 11.63.5.8 port 9
At time 2s client received 4352 bytes from 11.63.5.8 port 9
At time 2s client received 4352 bytes from 11.63.5.3 port 9
At time 2s client sectived 4352 bytes from 11.63.5.5 port 9
Flow 1 (11.63.5.1 > 11.63.5.5)
Flow 1 (11.63.5.1 > 11.63.5.5)
                                                                                          At Time 2.329735 client received 4 title 2.35735 client received 4 title 2.37595 client receiv
6
```

ادامه:

Total Throughput 0.214871 Mbps Total end to end delay: 0.327046 seconds حال با کنار هم قرار دادن خروجی همه دیتا ریت ها داریم که نمودار ها به شرح زیر می گردند: نمودارهای خروجی به شکل زیر است:

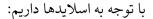

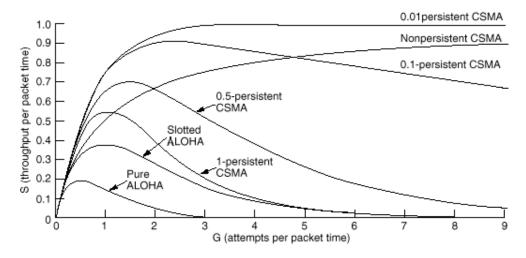

Delay: از آنجایی که طول بسته زیاد می شود در ازای ریت بالاتر کاملا منطقی است که تاخیر صعودی باشد. زیرا تمام فرستنده های دیگر زمان بیشتری باید معطل بمانند تا بسته ی برنده به مقصد برسد. به علاوه هر بستهای که دچار collision شد چون rate زیاد می شود طول صف زیاد می شود و تاخیر شبکه افزایش می یابد.

Throughput در ابتدا صعودی است زیرا با افزایش rate داده ی بیشتری از کانال می گذرد و در ابتدا کانال خالی است اما از یک حدی به بعد شیب نزولی پیدا می کند زیرا با اینکه طول بسته ها افزایش یافته ولی زمان صرف شده بیش از حد افزایش یافته است و Throughput کمی کاهش پیدا می کند. علت اینکه چرا در ادامه کمی حالت صعودی طور پیدا می کند این است که کانالی که شبیه سازی کرده ایم رفتار خوبی را برای بسته هایی تا ماکسیمم طول 1500 بایت ارائه می دهد. اگر بیشتر از این باشد کانال رفتار مشابه با کانال sma واقعی را از خود نشان نمی دهد و اگر بالای 4400 بایت باشد دیگر هیچ بسته ای را از خود عبور نمی دهد. در نهایت تروپوت به مقدار خاصی میل می کند. با توجه به این که باشد دیگر هیچ بسته ای را از خود عبور نمی دهد در اسلایدها کاملا در این جا موضوعیت ندارد ولی استدلال مای آن درست است. با توجه به این که در صورت مشغول بودن کانال به اندازه ی زمان رندوم صبر می کنیم، با افزایش طول پکتها احتمال برخورد آن ها کمتر شده و کانال به صورت مفیدتر استفاده می شود. در ابتدا هرچه که طول بسته طول پکتها احتمال برخورد آن ها کمتر شده و کانال به صورت مفیدتر استفاده می شود. در ابتدا هرچه که طول بسته بیشتر می شود با اینکه دیلی هم افزایش می یابد اما نسبت تعداد بیت های به درستی انتقال یافته به زمان بهبود می یابد.

در عین حال این زمان رندوم صبر کردن موجب تاخیر است. به علاوه با افزایش طول پکتها کانال توسط سایرین برای مدت طولانی تری اشغال می شود و ما برای ارسال داده باید میزان بیشتری صبر کنیم.

مشاهده می کنید که throughput روند صعودی دارد برای non persistent که در نهایت در یک مقدار خاص اشباع می شود مشابه آن چه در شبیه سازی به دست آورده ایم.

Show Graph Tcp 🗌 Udp 🔲 Ipv4 🔲 Ipv6 🔲 Icmp 🔲 Wifi 🔝 Ethernet 🔝 Ppp 🔲 Aodv 🔲 Olsr 🗀 Arp | Regex on meta data 🔭 Submit

اگر فایل انیمیشن را ران کنیم خروجی به شکل زیر داریم:

اگر فرستنده ها را به ترتیبی که در انیمیشن می فرستند یادداشت کنیم خروجی به صورت زیر خواهد بود:

6,2,7,3,7,6,3,7,3,1,5,1,0,4,0,2,6,2,5,1,5,4,0,4

16 2

17 2

18 2

19 2

2.0025

2.0025

2.0025

2.0025

2.0025

همانطور که مشاهده می شود دقیقا 24 بار ارسال داریم و هر فرستنده دقیقا 3 بار می فرستد. در هر بار ارسال ابتدا یکی سرور فرستاده سپس کلاینت پاسخ داده است. به علت اینکه برای گرفتن کانال رقابت وجود دارد ممکن است گاهی اوقات پاسخ کلاینت بلافاصله بعد از رسیدن بسته ی سرور فرستاده نمی شود.

nimator Stats Packets

:::

در ابتدا اگر نود 7 و 3 را در نظر بگیریم، ابتدا نود 7 یک بسته ی آرپ می فرستد. نود 3 پاسخ این آرپ را با یک بسته ی آرپ دیگر که حاوی آدرسش است می فرستد. حال نود 7 بسته ی اترنت را به 3 ارسال می کند. نود 3 یک بسته ی آرپ ارسال کرده تا آدرس فرستنده را بیابد. نود 7 با یک بسته ی آرپ حاوی آدرس اش پاسخ نود 3 را داده و نود 3 مربوط به بسته ی اترنت گرفته شده را پس می دهد. در این فرایند نودهای دیگر درحال ارسال هستند و به همین علت دقيقا يشت سر هم اتفاق نمى افتد و با فاصله است.

پیاده سازی الگوریتم p persistent به کمک تغییر فایل csma-net-device.cc:

پیش از پرداختن به پیاده سازی ابتدا به کمک شرایط ذکر شده برای p (توسط ارقام شماره دانشجویی) برای بنده p به این شکل به دست آمد:

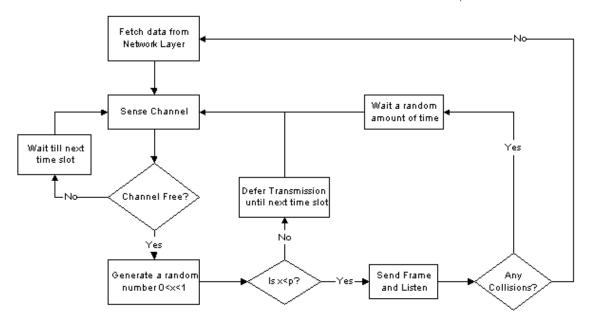
$$p_{min} = \frac{\min(f, g, h)}{10} = \frac{\min(6,3,5)}{10} = 0.3$$

$$p_{max} = \frac{\max(f, g, h)}{10} = \frac{\max(6,3,5)}{10} = 0.6$$

حال برويم سراغ پياده سازى:

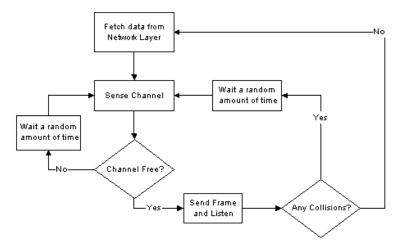
برای پیاده سازی این الگوریتم به تفاوت الگوریتم های زیر توجه کنید:

این چارت مربوط به الگوریتم p persistent است:

در صفحه ى بعد فلوچارت الگوريتم non persistent آورده شده است.

این چارت مربوط به الگوریتم non persistent است:

حال مرحله مرحله به بیان تفاوت ها و نحوه ی هندل کردن آن ها می پردازیم:

1_ یکی از تفاوت هایی که در این دو الگوریتم مشاهده می کنید در زمان صبر کردن برای الگوریتم p persistent است که پس از احساس کانال به اندازه ی یک slot صبر می کند ولی در الگوریتم non persistent به اندازه ی یک زمان رندوم صبر می کند.

تغییری که در کد داده ایم به این صورت است که میزان رندوم زمان back off را به اندازهی یک time slot تغییر داده ایم:

```
if it is idle, or backoff our transmission if someone else is on the wire.
        if (m_channel->GetState () != IDLE)
476
477
478
479
             // The channel is busy -- backoff and rechedule {\tt TransmitStart} () unless // we have exhausted all of our retries.
             m txMachineState = BACKOFF;
483
484
             if (m_backoff.MaxRetriesReached ())
486
                  // Too many retries, abort transmission of packet
488
                 TransmitAbort ();
490
491
492
493
                 m macTxBackoffTrace (m currentPkt);
494
495
                 m backoff.IncrNumRetries ();
496
       changed //Time backoffTime = m_backoff.GetBackoffTime (); -> random dely -> non persistent.
497
498
       Time backoffTime = m_backoff.m_slotTime; // wait till next slot } -> one slot delay -> persistent.

NS_LOG_LOGIC ("Channel busy, backing off for " << backoffTime.GetSeconds () << " sec");
499
                 Simulator::Schedule (backoffTime, &CsmaNetDevice::TransmitStart, this);
504
        else // the channel is free
```

p داده را و الگوریتم دوم به احتمال p داده را دوباره به اندازه ی یک time slot باید صبر کنیم. با استفاده از ارسال می کند ثانیا در صورت عدم رخداد شرط p دوباره به اندازه ی یک time slot باید صبر کنیم. با استفاده از کتابخانه های مربوط به پیاده سازی اعداد رندوم و با توجه به این که دوباره به اندازه ی یک time slot باید صبر کنیم تغییرات زیر را اعمال کردیم. به علاوه در صورتی که collision رخ داد باید به اندازه ی یک زمان رندوم باید صبر کنیم.

توجه کنید که این تغییرات برای حالت p=0.3 است و برای حالت p=0.6 کافی است هر جا p=0.3 بود به p=0.6 تغییر ش بدهید.

```
m_rng = CreateObject<UniformRandomVariable> ();
              float p = m_rng->GetValue (0, 1);
          if (p < 0.3)
                          < SER SINGLIGH
514
516
           m phyTxBeginTrace (m currentPkt);
           /*if (m_channel->TransmitStart (m_currentPkt, m_deviceId) == false)
519
               NS LOG WARN ("Channel TransmitStart returns an error");
               m_phyTxDropTrace (m_currentPkt);
               m currentPkt = 0;
               m_txMachineState = READY;
524
526
             if (m_channel->TransmitStart (m_currentPkt, m_deviceId) == false)
528
             NS_LOG_WARN ("Channel TransmitStart returns an error");
529
             m phyTxDropTrace (m currentPkt);
             m txMachineState = BACKOFF;
           if (m backoff.MaxRetriesReached ())
534
               // Too ma3.Ony retries, abort transmission of packet
536
               TransmitAbort ();
539
           else
540
541
               m macTxBackoffTrace (m currentPkt);
543
               m_backoff.IncrNumRetries ();
```

در قسمت زیر اگر طبق اندازه ی p ارسال رخ نداد به اندازه ی یک time slot صبر می کنیم:

```
} // end of if (p < 0.3) else { // (p > 0.3)
564
              // end of if (p < 0.3)

slot u(0) in the first conditions

// set a backoff time we want to wait
565
566
              m_txMachineState = BACKOFF;
569
570
              if (m_backoff.MaxRetriesReached ())
574
                   // Too many retries, abort transmission of packet
576
                   TransmitAbort ();
        m_backoff.IncrNumRetries ();

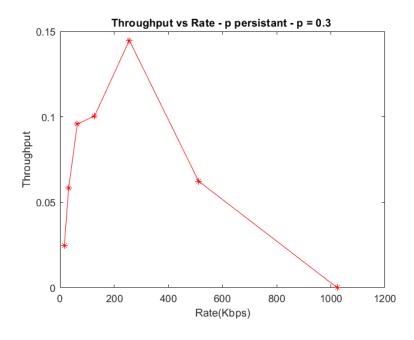
Changel N/Time backoffTime = m_backoff.GetBackoffTime (); 
To. Time backoffTime = m_backoff.m_slotTime; // wait

NS LOG LOGIC
578
579
584
585
586
                   NS LOG LOGIC ("Channel busy, backing off for " << backoffTime.GetSeconds () << " sec");
590
                   Simulator::Schedule (backoffTime, &CsmaNetDevice::TransmitStart, this);
591
             } // end of // (p > 0.3)
594
```

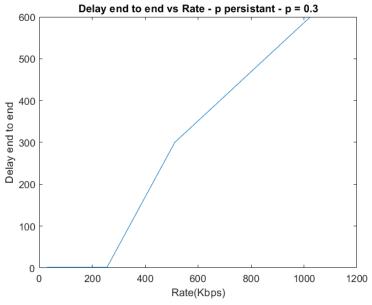
حال به بررسی نتایج به ازای دو p مختلف میپردازیم:

P = 0.3

نمو دار Throughput:

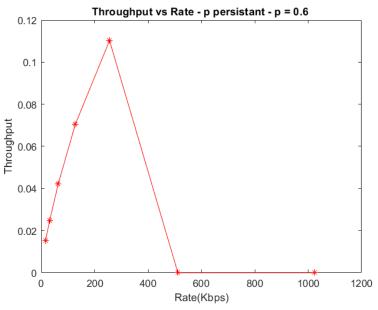
نمودار end to end delay:

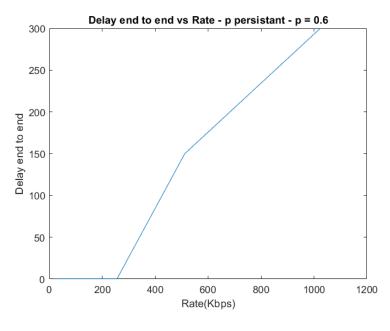
throughput با توجه به نتایج بالا مشاهده می کنید که در p = 0.3 با افزایش نرخ داده، در ابتدا چون کانال خالی است non افزایش پیدا می کند ولی در نهایت به دلیل بالا رفتن ترافیک شبکه این مقدار کم می شود. استدلالهای مربوط به persistent و persistent در این جا نیز برای توجیه روند تغییرات throughput و throughput صمکن است. هر چند همانطور که بعدا نیز اشاره خواهد شد، چون با یک احتمالی داده ارسال می شود و ممکن است ارسال آن را به تعویق بیندازیم، کانال ممکن است خالی بماند و تروپوت نسبت به حالت قبل کمتر است. ولی این باعث می شود که میزان تصادم در کانال کمتر شود. از طرفی هر چقدر احتمال p = 0.3 کمتر باشد خواهیم داشت که با بسته ها با فیلتر تنگ تری رو به رو خواهند بود و این فیلترینگ باعث می شود که میزان شود میزان صبر فیلترینگ باعث می شود throughput افزایش یابد (نسبت به حالت با p = 0.3 بیشتر) اما چون هرچه p = 0.3 کمتر شود میزان صبر کردن ما هم افزایش می یابد طبیعتا delay هم افزایش خواهد یافت (رابطه ی delay و p معکوس است و رابطه ی مستقیم بین p = 0.3

P = 0.6 حال برویم سراغ

نمودار Throughput:

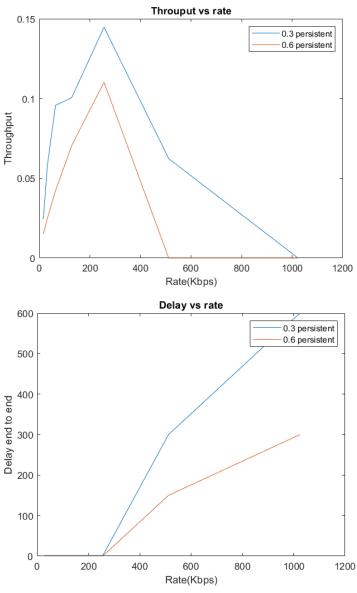
end to end delay نمودار

با توجه به نتایج دو حالت p مشاهده می کنیم که در p = 0.6 با افزایش نرخ داده، در ابتدا چون کانال خالی است throughput افزایش پیدا می کند ولی در نهایت به دلیل بالا رفتن ترافیک شبکه این مقدار کم می شود،استدلال های مربوط به non persistent هم در اینجا نیز برای توجیه روند تغییرات throughput و delay صادق است. داریم که چون ارسال ها با یک احتمالی علاوه بر حالت non ارسال می شوند ممکن است ارسال ها به تعویق بیافتند و کانال

ممکن است خالی بماند و لذا throughput نسبت به حالت non کمتر است ولی این کار باعث کاهش تصادم می گردد، علی ذلک در این حالت نسبت به حالت p=0.3 چون سخت گیری کمتری در ارسال/عدم ارسال بسته ها می شود لذا داریم که احتمال برخورد نیز بالا می رود و throughput در این حالت نسبت به حالت قبلی کاهش پیدا می کند. اما چون شرط فیلترینگمان بیشتر شده است صبر کمتری لازم است بکنیم و یعنی تاخیر نیز نسبت به حالت p=0.3 نیز کاهش پیدا می کند.

حال در ادامه نمودار های این دو p را روی یکدیگر ملاحظه کرده و تایید روند تعوری را در آن ها ملاحظه می کنیم:

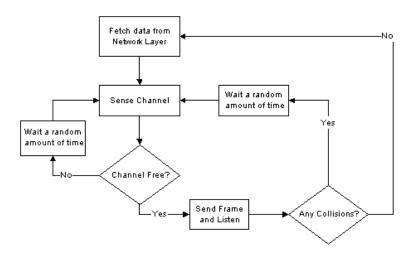
با افزایش سایز پکت ها تاخیر به شدت زیاد می شد و برخی وقت ها عددش بسیار زیاد بود(نمونه هایی از این حالات در ترمینال در ادامه آورده خواهد شد).

ذكريك نكته كلى:

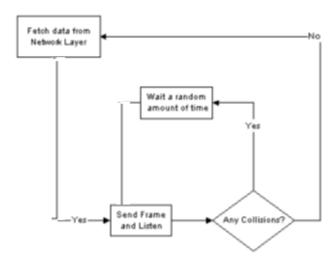
از آنجاکه در هر کدام از این لایه های مک از "احتمال" استفاده می کنیم،در حالت تست با دفعات محدود گاهی وقت ها برخی حالت ها خوش شانس تر از بقیه ی حالت ها خروجی می دهند و این به خاطر استفاده از عدد رندوم در کد،رخ می دهد،لذا اگر در گزارش و فایل های tr. و فایل های pcap. در برخی حالت ها اندکی تفاوت در قیاس با حالت تعوری وجود داشت به معنای غلط بودن آن نیست بلکه به خاطر ذات احتمالی تست های ما و محدود بودن تست هایمان این اتفاق رخ داده است اما بنده با تکرار تست ها به اندازه ی کافی سعی کردم از رخداد این قسم وقایع پیشگیری کنم و در کنار وجود این قسم خطا ها،هم چنان روند کلی هر کدام از الگوریتم های لایه مک مطابق با حالت نظری اش است (همانطور که ملاحظه کردید در نمودار های بخش های گذشته، روند کلی نمودار ها نکات مربوطه ی تعوری را تایید می کرد).

پیاده سازی الگوریتم ALOHA به کمک تغییر فایل ALOHA:

به فلوچارتهای پایین دقت کنید:

Non persistent

ALOHA

با توجه به تفاوت ها در الگوريتمهاي بالا تغييرات زير را در كد اعمال كرديم:

1_ابتدا تمام قسمتهای مربوط به sense کردن کانال را حذف کردیم:

```
// In ALOHA the sender always sends the packet, no matter what.
474
       // This part of the code should be commented. Because in pure ALOHA the channel is not sensed.
475
476
477
        // Now we have to sense the state of the medium and either start transmitting
478
        // if it is idle, or backoff our transmission if someone else is on the wire.
479
480
481
482
        if (m_channel->GetState () != IDLE)
483
           //
// The channel is busy -- backoff and rechedule TransmitStart() unless
484
           // we have exhausted all of our retries.
                                                                                       commenting channel Sense.
488
           m txMachineState = BACKOFF;
489
490
           if (m backoff.MaxRetriesReached ())
491
492
493
               // Too many retries, abort transmission of packet
494
495
               TransmitAbort ();
496
           else
               m_macTxBackoffTrace (m_currentPkt);
               m backoff.IncrNumRetries ();
               Time backoffTime = m_backoff.GetBackoffTime ();
```

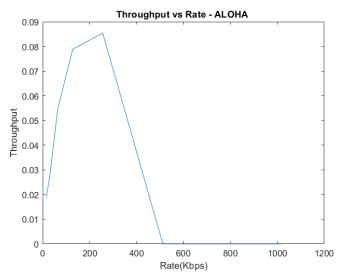
2_هر گاه بستهای برای ارسال داشتیم، ارسال می کنیم. در هنگام ارسال چنانچه collision رخ داد به اندازهی یک تایم رندوم صبر می کنیم:

```
// else
           // The channel is free, transmit the packet
514
           m phyTxBeginTrace (m currentPkt);
516
           if (m_channel->TransmitStart (m_currentPkt, m_deviceId) == false)
             NS LOG WARN ("Channel TransmitStart returns an error");
519
520
             // m phyTxDropTrace (m currentPkt);
             m_txMachineState = BACKOFF;
            if (m backoff.MaxRetriesReached ())
524
                // Too ma3.Ony retries, abort transmission of packet
526
               TransmitAbort ();
529
            else
               m macTxBackoffTrace (m currentPkt);
                m_backoff.IncrNumRetries ();
               m_backoff.IncrNumRetries ();
Time backoffTime = m_backoff.GetBackoffTime (); -> Set Vanelam deley time.
534
536
                NS LOG LOGIC ("Collision, backing off for " << backoffTime.GetSeconds () << " sec");
                Simulator::Schedule (backoffTime, &CsmaNetDevice::TransmitStart, this);
```

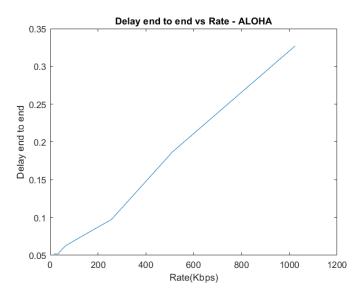
در کد بالا دقیقا آن کاری که هنگام idle نبودن کانال در non persistent انجام می دادیم، اینجا در هنگام عدم موفقیت ارسال انجام می دهیم.

نمودار های حاصل:

نمودار Throughput:

end to end delay نمودار

در تحلیل ALOHA ، همانطور که در نمودارهای بالا مشاهده می کنید با افزایش سایز پکتها تاخیر در شبکه زیاد می شود. دلیل نیز این است که با افزایش rate در شبکه احتمال برخورد در بین پیام ها افزایش می یابد و تاخیر زیاد می شود. طبق فرمول زیر داریم:

$$E[T_{ALOHA}] = X + t_{prop} + (e^{2G}-1)(X + 2t_{prop} + B)$$

با اضافه کردن G یا اضافه کردن X به شدت تاخیر شبکه زیاد می شود. (در این حالت با افزایش اندازه ی پکت، X را زیاد کرده ایم.)

خروجی زیر به ازای سایز پکت بزرگتر است:

```
At time 2s client sent 5000 bytes to 12.3.6.5 port 9
At time 2s client sent 5000 bytes to 12.3.6.6 port 9
At time 2s client sent 5000 bytes to 12.3.6.3 port 9
At time 2s client sent 5000 bytes to 12.3.6.4 port 9
Flow 1 (12.3.6.1 -> 12.3.6.5)
Tx Bytes: 5028
  Rx Bytes:
Throughput: -0 Mbps
Delay: -2 Second
Flow 2 (12.3.6.2 -> 12.3.6.6)
   Tx Bytes:
  Rx Bytes:
   Throughput: -0 Mbps
Delay: -2 Second
Flow 3 (12.3.6.7 -> 12.3.6.3)
                    5028
   Tx Bytes:
  Rx Bytes:
  Throughput: -0 Mbps
Delay: -2 Second
Flow 4 (12.3.6.8 -> 12.3.6.4)
                  5028
   Tx Bytes:
  Rx Bytes:
   Throughput: -0 Mbps
  Delay: -2 Second
Total Throughput: -0 Mbps
   Total Delay one direction: 4.49358e+13 Second
   Total Delay end to end: 8.98716e+13 Second
```

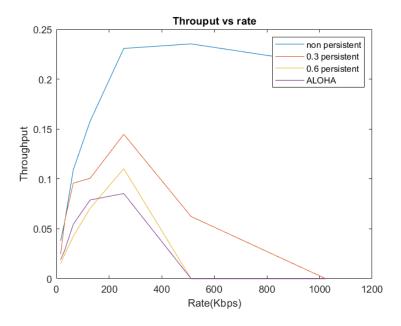
مشاهده میکنید که تاخیر بسیار زیاد و throughput 0 شده است.

در ALOHA با افزایش نرخ، در ابتدا چون کانال خالی است تروپوت زیاد می شود ولی در نهایت به دلیل شلوغ شدن کانال با نرخ نمایی به صفر میکند چون میزان برخوردها زیاد شده و به علاوه چون سایز پکت زیاد است با هر بار برخورد زمان بیشتری در کانال اتلاف می شود. تاخیر آن نسبت به روش p persistent کمتر است زیرا بسته ها به سرعت ارسال می شوند ولی تروپوت آن کمتر است.

مقايسه:

: Throughput

مشاهده می کنید که در الگوریتم ها non persistent بر خلاف الگوریتم های persistent و ALOHA ، با افزایش سایز پکت از یک حدی به بعد، throughput حدودا اشباع می شود. ولی برای دو الگوریتم دیگر ذکر شده سرعت میل به صفر سریعتر است. مشاهده می کنید که بهترین حالت سایر الگوریتم ها بهتر از ALOHA هستند زیرا به شرایط کانال هنگام ارسال پکت توجه می کنند. با کاهش persistent میزان تروپوت بهبود می یابد زیرا با کم احتمال کردن ارسال پکت، احتمال برخورد و درنتیجه نیاز به صبر کردن های طولانی برای ارسال مجدد کاهش می یابد. اختلاف روش ارسال پکت، احتمال زیر نشان داده شده الگوریتم ها در شکل زیر نشان داده شده است.

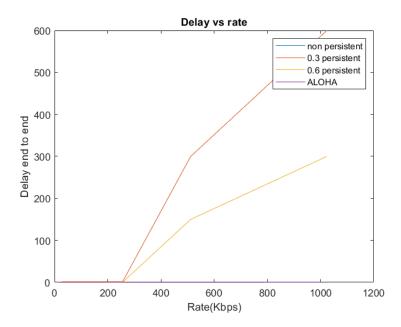

:Delay

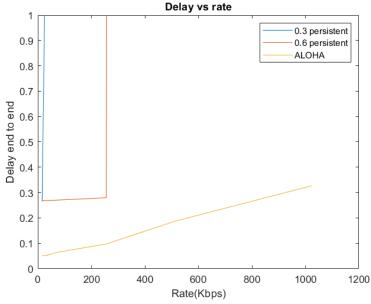
میزان دیلی در ALOHA در ریتهای پایین زیاد نیست، زیرا به محض دریافت پکت آن را ارسال میکند ولی در الگوریتمهای دیگر باکاهش p میزان تاخیر افزایش مییابد زیرا با احتمال کمتری داده را ارسال میکند و به صورت مداوم نیز کانال چک میشود که به تاخیر بیشتر منجر میشود.

در واقع بین دیلی و تروپوت در این الگوریتم ها یک trade off وجود دارد.

نمودار دیلی ها در صفحه ی بعد آورده شده است.

توجه کنید که تاخیر ALOHA صفر نیست! بلکه در قیاس با تاخیر های دیگر کوچک دیده شده است،برای رفع ابهام در بازه ی 0 تا 100 زوم می کنیم:

توجه كنيد كه شيب persistent و 90 درجه نيست بلكه به علت رشد شديد آن در قياس با ALOHA به صورت قايم ديده مي شود حال آنكه اگر نمودار قبلي را مشاهده كنيد خواهيد ديد كه اين شيب ها قايم نيستند.

توجه کنید که نمودارها به دلیل این که ماهیتا به عوامل احتمالی مربوط است کمی ممکن است با حالت تئوری متفاوت باشد.